

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการบำบัดในค่ายบำบัด
ยาเสพติด พระยาพิชัยเผด็จศึก จังหวัดอุตรดิตถ์

ผู้เขียน นางสาวนันทวัน เอี่ยมอาลัย

ปริญญา สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์พรทิพย์ เชื้อมโนชาญ ประธานกรรมการ
อาจารย์คุณฤดี ชินวงศ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดในรูปค่ายบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีต่อการฝึกอบรมการบำบัดยาเสพติด 2) เปรียบเทียบความแตกต่างของภูมิหลังกับความคิดเห็นของผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดในรูปค่ายบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด 3) ติดตามพฤติกรรมกรรมการกลับมาเสพยาซ้ำของผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดหลังเข้ารับการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่เข้ารับบำบัดยาเสพติด รุ่นที่ 2 - 7 จำนวน 240 คนใน 3 อำเภอได้แก่ อำเภอเมืองลับแลและพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและสถิติเชิงวิเคราะห์

ผลการศึกษา พบว่า ผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดเป็นแบบสมัครใจ ร้อยละ 84.6 ส่วนมากมีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีรายได้ 3,000 บาทหรือต่ำกว่าต่อเดือน มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบิดากับมารดา ร้อยละ 80.0 มีภูมิลำเนานอกเขตเทศบาล ร้อยละ 78.4 มีเพื่อนในภูมิลำเนาเดียวกัน ร้อยละ 87.5 มีกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด ร้อยละ 65.4 ชนิดของสารเสพติดที่เสพครั้งแรก คือ ยาบ้าหรือแอมเฟตามีน ร้อยละ 74.2 สำหรับความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติด เห็นด้วยกับวิธีดำเนินการก่อนเข้ารับการบำบัดยาเสพติด หลักสูตรในการบำบัดยาเสพติด การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติด คุณลักษณะของครูฝึกและวิทยากรของค่ายบำบัดยาเสพติด ไม่เห็นด้วยว่า การอบรมเพื่อบำบัดยาเสพติดที่ใช้ระยะเวลาสั้นจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีกว่าระยะเวลาสั้นและไม่เห็นด้วยกับความเหมาะสมความสะดวกสบายของ

ค่ายอบรม สำหรับวิธีการรับเข้าบำบัดยาเสพติด สัมพันธภาพกับบิดาและมารดา การศึกษา อาชีพ ของผู้เข้ารับการอบรมที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นต่อการอบรมแตกต่างกัน แต่ภูมิปัญญาของผู้เข้ารับการอบรม การใช้สารเสพติดของกลุ่มเพื่อนที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นต่อการอบรมที่แตกต่างกัน การติดตามพฤติกรรมการกลับมาเสพยาของผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติด โดยการตรวจหาสารแอมเฟตามีนที่ตกค้างในปัสสาวะ หลังจากผ่านค่ายอบรมหนึ่งปี ไม่พบสารแอมเฟตามีนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผู้เข้ารับการบำบัดได้รับประโยชน์จากการเข้ารับการอบรมในค่ายบำบัดยาเสพติดโดยไม่ถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย และจากการติดตามผลหลังอบรมหนึ่งปีไม่พบ สารแอมเฟตามีนตกค้างในปัสสาวะ นอกจากนี้ มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงค่าย อบรม โดยเฉพาะเรื่องสถานที่ในการอบรม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Treated Drug Addicts' Opinions on the Training Received at
Phra Ya Phichai Phadejsuek Camp in Uttaradit Province

Author Miss. Nuntawan Eiamarlai

Degree Master of Public Health

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Porntip Chuamanochan Chairperson

Lecturer Dujrudée Chinuung Member

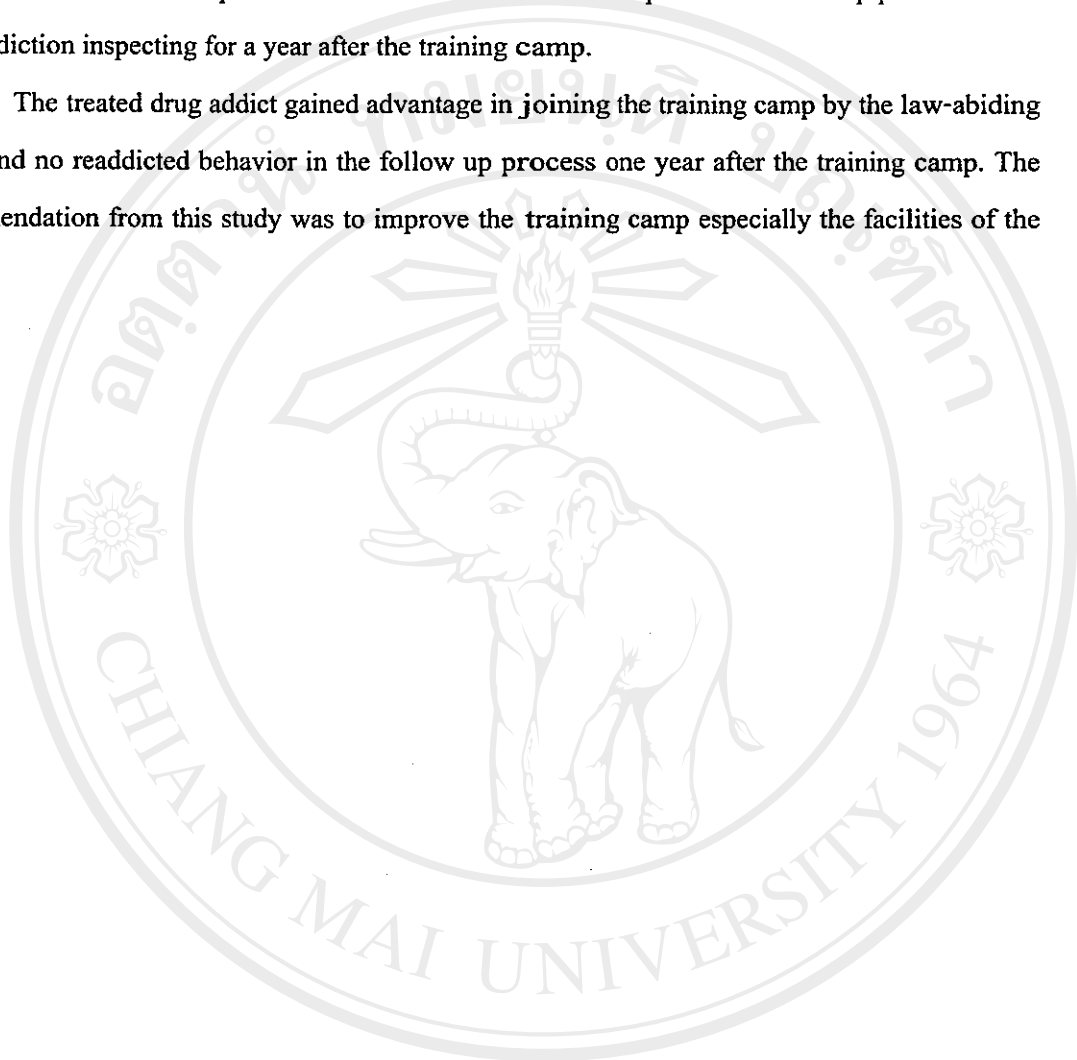
ABSTRACT

The aims of this work were 1) to study the opinions of the treated drug addicts to the training program 2) to compare the opinions of the treated drug addict with different background and 3) to follow up the treated drug addicts' behavior in respect of readdiction after the attending drug addict camp. The samples of class 2 – 7 of the rehabilitation program were 240 persons in 3 districts, Muang , Lablae and Phichai of Uttaradit Province. The data was collected by questionnaire and also conducted an indepth interview. Data analysis was made by using descriptive and analytical statistics.

It was found that 84.6 % of the treated drug addicts were voluntary, most of them age between 21 – 30 years with primary educated, their income were 3,000 bahts or less per month. They had good relationship between parents 80.0 %, and domiciled out of municipal area 78.3 %. They had the same domiciled friends 87.5 %, and friends which used drug were 65.4 %. Amphetamine was first use 72.2 %. For the opinion on the training received, the sample agreed with the procedure before the training camp, the training schedule, the interaction between the participants and the trainers. They disagreed that the longer of training time would be better than the shorter time in changing the behavior and disagreed that the facilities of the training camp was convenient. The difference in methods of the camp entry, relationship of parents, education and the career of the trainees had no difference in their opinions on the training camp. But the

difference of domicile area and having friend which used drug, made different in their opinions. There was no remained amphetamine in the urine of all the sample in the follow up process of the drug addiction inspecting for a year after the training camp.

The treated drug addict gained advantage in joining the training camp by the law-abiding and found no readdicted behavior in the follow up process one year after the training camp. The recommendation from this study was to improve the training camp especially the facilities of the camp.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved